

v e r e n i g i n g

O R D E D E R V E R D R A A G Z A M E N

Giro no. 46874 t.n.v. de Penningm. der "ODV" Delfgauw

Uitsl.v.publ.& abonn. E. Brugsmaweg 1,fl.512, 2555 SC Den Haag tel.070-684541

Secretariaat: Troelstralaan 38, 2641 WG Pijnacker tel.01736-6577

verschijnt 2x p. maand

28e jaargang nr.24

n a d r u k v e r b o d e n

13 juli 1984

x in de kantlijn betekent de vraag

" " " " " het antwoord

Goeden avond vrienden.

Zoals u weet pretenderen wij niet alwetend of onfeilbaar te zijn. Wij hopen dat u zelf zult willen nadenken. Bent u het niet met mij eens dan kunt u dit in het tweede deel van de bijeenkomst kenbaar maken.

D R U I D E N ? B E T E K E N I S , M O G E L I J K H E D E N
=====

Wie in de tijd terug denkt in verband met de druiden komt terecht bij de zeer vroege kelten. En dezen waren - al klinkt het u mogelijk wat fabelachtig - een slavenvolk van atlantis. De gehele opbouw van de kaste der druiden herinnert aan dit fabuleus verleden.

Hun wijze van werken echter meer op de natuur gericht dan op de lichtgeesten die door de oude atlantiërs vooral werden vereerd. De oorspronkelijke orde bestond uit magiers, tovenaars.

Een groot gedeelte van hun kunde en kennis was waarschijnlijk overgeleverd van uit de atlantische beschaving en het is heel waarschijnlijk dat de wijze waarop zij later een natuurverering hebben opgebouwd te maken had met alles, wat hun voorvaders eens in het verre verleden geleerd hadden.

In het begin is er geen sprake van een splitsing van functies. De proester is gelijktijdig magier, bard, leermeester, heelmeeester. Hij geeft ook orakels. Maar al snel ontstaat organisatie en dit betekent een splitsing van functies.

Ook dan is er nog geen sprake van een vaststaande rangorde. Er zijn magiers die bijzonder beroemd en bekwaam zijn. Natuurlijk zullen de anderen, die niet zo bekwaam zijn, met hun wensen rekening houden. Toch zijn zij in de strikte zin van het woord niemands meester en ook geen hogepriesters of iets dergelijks.

Eerst wanneer de grote magiers al beginnen uit te sterven en reeds veel van de oude kennis teloor is gegaan bouwt zich een hiërarchisch geheel op. De indeling is dan ongeveer als volgt: aan de top de magiers die nu inderdaad als een soort hogepriesters fungeren.

Onder hen met ritueel belaste priesters - die soms bijna zwartmagische rituelen volvoeren - voornamelijk in z.g. heilige wouden. Iets onder hen zijn z.g. koor-priesters die voornamelijk op de voorgrond treden bij grote plechtigheden als midzomer en midwinterwende. Er is dan sprake van evocaties, inkantaties voornamelijk van zon en maan. Deze koorleden zijn vaak ook tevens heelmeesters.

Er is hier een lichte scheiding te vinden. Want er zijn ook heelmeesters die bard zijn. De rangen lopen hier soms wat dooreen. Deze barden zijn dichters, zangers, maar voornamelijk in feite historici. Hun belangrijkste taak is het opleiden van de jonge druiden.

Zij zijn dus geen zwervers die leringen enz. verkondigen. Dat komt voor in de leerlingstijd en daarna eerst weer wanneer zij een aantal jaren hun taak binnen de druidengemeenschap hebben vervuld. Ontheven van verplichtingen in de gemeenschap gaan zij op trektocht op ongeveer dezelfde wijze als monniken dit deden tijdens de vroege middeleeuwen en b.v. lamas nog tot rond de 30-ger jaren.

Hun repertoire heeft dan enkele eigenaardigheden. Zij bezingen voornamelijk veldslagen e.d., hun liederen en leringen hand en voornamelijk over moed, trouw en offeren. Wel kennen zij ook liefdesliederen, maar ook hierin is liefde steeds weer aan strijden geweld gekoppeld.

De druiden gebruiken ook vele symbolen. Dezen herinneren, zij het uit de verte, aan soortgelijke tekens die wij b.v. in Mexico vinden en in enigzins andere vorm treffen wij een aantal van hun symbolen ook nog aan in Egypte. Voornamelijk voor het samengaan van de twee rijken.

Wat is hun betekenis? Zolang zij de magie nog beheersen bezitten zij een grote mate van geestelijke kennis en daarnaast ook een aanmerkelijke materiele wetenschap. Deze zou op sommige punten zelfs nog in uw dagen enig opzien kunnen baren.

Zij zijn in staat om met geesten te communiceren. Zij spreken ook met - zoals zij het zelf uitdrukken - degenen die reizen tussen de sterren. Ik geef hier een wel erg vrije vertaling van de oude keltische formules, maar dezen wijzen er op dat zij ofwel met begrippen van ruimtevaart vertrouwd zijn dan wel overleveringen van dien aard nog koesteren.

De groten onder hen kunnen bepaalde dingen absoluut beheersen. Zij kennen b.v. een woorde magie die duidelijk deels op meteorologische kennis berust maar daarnaast dan toch wel in staat is op bestelling stormen, regenvlagen of zonnige perioden op te roepen, precies zoals zij dezen nodig achten.

Daarnaast is duidelijk dat zij al zeer vroeg een uitstekend verbindingssysteem hebben opgebouwd. Oorspronkelijk zijn het de magiers die dit beheersen. Het berust voornamelijk op telepathie tussen henzelf en hun leerlingen en gelijken.

Later wordt een meer materieel verbindingssysteem opgericht dat zich zover uitstrekt dat zelfs tot aan de grens van de schotse landen na 3 a 4 dagen reeds bekend kan zijn wat b.v. ergens in Bretagne is gebeurd.

De invloedssfeer van de druiden strekt zich ook redelijk ver uit: Tot zelfs in Baskenland treft men ingewijden en volgers van hun kultus. Zij bezitten ook een zeer grote politieke invloed en deze zal blijven bestaan tot enige tijd nadat de Romeinen een groot deel van het land hebben bezet.

Wat hun geestelijke mogelijkheden betreft: dezen schijnen nogal vraagwaardig. Men houdt b.v. offerplechtigheden, die precies bij zonsopgang plaats dienen te hebben. Daarbij wordt gemeenlijk een haan geofferd en het heet zeer belangrijk te zijn dat deze dan wit of zwart zal zijn. Nagelang het doel van de plechtigheid heeft men een

bepaalde kleur vogel nodig. Daarnaast wordt veel fruit en groente geofferd. Maar bloedoffers komen veel voor en onder omstandigheden worden ook mensenoffers gebracht. De wijze waarop dit laatste geschiedt doet opvallend denken aan de tolteekse wijze van handelen: het hart wordt het nog levende offer uit het lijf gerukt. Kleur, ligging, toestand van de darmen worden dan voor orakels gebruikt. Op soortgelijke wijze worden voorspellingen ook gedaan aan de hand van de ingewanden van dieren - die uiteenkunnen lopen van een koe of hert tot een vogel.

Al deze pogingen om de toekomst te leren kennen duiden er op, dat de oorspronkelijk aanwezige kennis omtrent de tijd - die de magiers wel degelijk bezaten - teloor is gegaan.

Toch kunnen bepaalde priesters vaak zeer opzienbarende voorspellingen doen en hierdoor vergaaron zij ook steeds meer bezittingen. Naart hun landbezit bezaten volgens de overleveringen de druiden een aantal schatten. O.m. wordt gesproken over een fabelachtige hoeveelheid parels - al zou ik niet weten, waar zij die vandaan zouden hebben. Daarnaast beschikken zij over grotere voorraden van koper, lood en tin, metalen die erg belangrijk zijn in de tijd, waarin zij leven.

Dat zij ook over een schat in goud zouden beschikken is naar mijn weten voor de eerste periode kort na hun ontstaan wel waar, maar in hoeverre deze ook later nog aanwezig is weet ik niet.

Wat konden zij doen? Zij konden een volk onderrichten. Door hun uitermate grote mogelijkheid snel gegevens over te brengen, ook tussen ver afgelegen plaatsen waren zij in staat "voorspellingen te doen" die dan altijd na enige tijd door boodschappers van vorsten en stamhoofden werden bevestigd. In feite waren die gebeurtenissen reeds verleden op het ogenblik dat zij "voorspeld" werden.

Door dergelijke methoden kreeg de groep een steeds grotere invloed op het volk en zijn heersers. Maar naarmate deze invloed groeide ontwikkelde de orde zich tot een werkelijk afgesloten kaste: in het begin en zelfs in de middenperiode van hun bestaan was het voor een gewoon mens nog mogelijk, tot de orde toe te treden. Dit wordt echter in steeds mindere mate aanvaard.

Huwelijken tussen druiden en vrouwen buiten de orde was lange tijd toegestaan, Nu worden zij verboden. Er komt een regel waarbij elke druide - op straffe van uitstoting of dood - gerhouden is alleen met afstammelingen van andere druiden te huwen.

Dit geheel afgesloten leven van de gemeenschap maakte hun werken - en hun z.g. macht" zeer geheimzinnig. Vooral omdat zij steeds weer bewezen meer te kunnen dan gewone mensen. Daarbij moogt u niet vergeten, dat zij niet alleen kenners van de magie waren, maar ook van de natuur. Helaas omvatte dit kennelijk niet de menselijke natuur, daar zij anders bepaalde leden en zelfs leiders van hun gemeenschappen ongetwijfeld hadden uitgestoten.

Enkele van hun symbolen hebben zoveel indruk gemaakt dat u ze zelfs in uw dagen nog in b.v. stripverhalen kunt aantreffen. Denk maar eens aan de gouden sikkel. Bij hun rituelen was dit het instrument waarmee gesneden en verbonden werd. Dat deze sikkel gemeenlijk niet uit goud, maar uit een koperlegering gemaakt werden is begrijpelijk wanneer wij ons herinneren dat in hun dagen dit wel degelijk een kostbaar materiaal was. Het dragen van die sikkel verleende de druiden zonder meer een zeker aanzien.

Men stelde dat dit metaal, mits behandeld met de juiste kruiden en magisch juist voorbereid, in staat was om "de draden van het noodlot" te kappen door de snijkant te gebruiken -, wanneer men de stompe kant hanteerde heette het mogelijk te zijn daarmee verbroken banden te hechten.

Voorbeeld: iemand die op reis ging en zich daarvoor door een druide wilde laten zegenen had zich aan het volgende te onderwerpen: Er werd tegen hen een soort litanie gezongen waarin allerhande krachten werden aangeroepen. Daarnaast werd gelijktijdig met een tak - meestal gesneden van een misletoe - een soort magische ring rond hem getrokken. Daarna kwam de voornaamste druide naar hem toe en onder een incantatie die een verdrijven van alle machten des kwaads ten doel had werd de sikkel enkele malen plechtig boven zijn hoofd heen en weer bewogen - steeds in de richting aangegeven door de snijkant. Naar men beweerde werd hierdoor elke binding met kwaad verbroken en kon geen enkele magische kracht of noodlotsdraad de persoon verder schaden of beïnvloeden. Hij zou dan veilig zijn voor de niet denkbeeldige gevaren van zijn tocht. Dit is dan slechts een korte omschrijving van een van de eenvoudig te en meest voorkomende plechtigheden waarbij leken betrokken werden.

Dat de druiden de barden steeds belangrijker maken is eveneens te begrijpen: Magie maakt nu eenmaal meer indruk op leken, wanneer zij berijmd is. Zoals ook bij onze orde het z.g. schone woord de mensen veelal beroerd en versted doet staan dank zij de kadans die er in wordt gelegd en het gebruik van vormen van rijm.

De barden zijn de mensen die wordt opgedragen inkantaties om te werken tot zijn bijna liederen zijn geworden. Al blijken de druiden in eigen omgeving vaak kortere vormen te gebruiken en niet op zeer lange plechtigheden gesteld te zijn. Het lijkt er op dat zij daarvoor vaak te lui zijn.

Daar zij hun eigen gebieden en dorpen hebben en zelfs over een aantal al dan niet kunstmatige heuvels beschikken die zij als een soort vesting kunnen gebruiken, is het hen mogelijk onderling een geheel aparte leefwijze op te bouwen.

Hun betekenis voor het nageslacht - die er ongetwijfeld is - lijkt mij voornamelijk te danken te zijn aan de wijze waarop zij elkaar opvoeden: zij bezitten een buitengewoon sterke discipline en saamhorigheid.

Men moet zich realiseren dat een dergelijke samenhang in en tussen de stammen van die dagen nauwelijks bestond. Bekende aanvoerders en vorsten, zelfs de moedige koningin Bodicea, moesten stammen smeken en omkopen om krijgers ter beschikking te krijgen - die dan vaak op het beslissende ogenblik een beter bod van de tegenpartij aanvaardden. Zelfs de eigen onderdanen moesten met beloften en gunsten "gekocht" worden.

Maar de macht, lering en het optreden van de druiden hebben altans enig begrip van trouw en discipline over kunnen brengen naar delen van het volk. In late e volksverhalen spelen zij dan ook, zij het vermomd, een rol.

Neem de Athur-legenden. Dezen hebben betrekking op een vorst die wel degelijk eens geleefd heeft. Alleen heette hij geen Athur, zijn burcht was heel anders dan men die zich in deze dagen voorstelt en de ronde tafel waarover in die verhalen zoveel te doen is bestond ook niet. De "ronde tafel" die touristen in deze dagen wel getoond wordt is rond 1490 gemaakt en later door een vorst die politiek belang had bij de athurlegende gerestaureerd.

Van meer belang voor ons is de figuur van Merlijn, die raadsman en grote tovenaars. Met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid is deze figuur direct geënt op overleveringen omtrent een van de grootste druiden.

Wat aantoonde hoe groot de rol was die het handelen van de druiden, de middelen, wijsheid en kennis die zij bezaten nog lange tijd later speelden in het volksdenken.

Want de verhalen, neergelègd door en voor de meer geletterden leefden reeds lang daarvoor in allerhande volksverleveringen en sagen.

Ik maag naar ik meen daaruit wel de konklusie trekken dat hun invloed op het volksbewustzijn van de engelsen, ook niet-kelten - betrekkelijk groot is. Zelfs hun gewoonte tijdens de opvoeding de berkenroede te gebruiken lijkt mij tot in deze dagen invloed uit te oefenen daar immers in vele scholen nog het z.g. caning geldt - waarbij men een schuldige niet met strafregels maar middels slagen op het achterwerk terecht pleegt te wijzen.

De technische kennis van de druiden is m.i. grotendeels teloor gegaan. Toch kunnen wij nu nog ons een beeld vormen van hun kennis en mogelijkheden wanneer wij zien naar de oude lood en tin mijnen. Zeker zijn de gevolgde proceduren en technieken vanuit uw standpunt primitief. Maar zij blijken toch zelfs in de oudste mijnen zo te zijn toegepast dat dit het normale weten, kunnen en kennen van die dagen ver te boven schijnt te gaan. Zeker indien u rekening houdt met het feit dat schachtdiepten voorkomen van meer dan 200 m.

De druiden schijnen bij lood, tin winning e.d. een rol gespeeld te hebben waardoor het volk als geheel in de wereldruilhandel een belangrijker en grotere rol kon gaan spelen dan zonder hen mogelijk zou zijn geweest.

Hun pogingen een soort saamhorigheid te kweken tussen bewoners van een gebied, tussen werkers in mijnen e.d. en de gewoonten van samenwerking tussen kustdorpen te scheppen, lijken mij niet alleen goed geslaagd, maar acht ik tot op heden van belang voor de volksaard.

De leden van engelse organisaties voelen zich zelfs nu nog onderling meer geboden en zijn meer op elkander ingesteld dan u b.v. in eigen land ooit kon aantreffen.

Bepaalde vage overleveringen plus deze neiging tot discipline en onderlinge verbondenheid is ook bepalend voor ontwikkelingen als b.v. die van de vrijmetselarij, die in haar meer moderne vorm allereerst gestalte krijgt in londen en pas later op gelijksoortige wijze werkzaam wordt eerst in parijs en daarna o.m. in brussel.

Op de historie hebben dus de druiden zeker invloed gehad. De vraag over hun betekenis en mogelijkheden kun je in feite alleen in meer filosofische termen beantwoorden. In de mens bestaat altijd een soort raciaal geheugen plus enige overlevering. Maar de overleveringen worden voor het bewustzijn van de mens steeds weer door slechts enkele figuren gedragen. Als dragers van overlevering waren de druiden ongetwijfeld ook bij de meer geestelijke vorming van betekenis. In deze zin kan men hen zelfs als machtig omschrijven.

Het feit dat zij geheel eigen recepturen kennen speelt natuurlijk ook een rol. Van groter belang nog acht ik hun wijze van denken en leven, waardoor zij ook bepaalde geestelijke elementen en een bepaalde houding tegenover paranormale fenomenen overdragen in het bewustzijn van het volk.

Realiseer u, dat zelfs in een verder verleden in alle kringen van dit rijk bepaalde vormen van $\frac{1}{2}$ "bijgeloof" worden aanvaardt en hoe men algemeen en eerlijker dan elders b.v. ook de mogelijkheden en waarden van het spiritisme erkent terwijl zeer velen ook paranormale waarden en kwaliteiten kennen, nastreven en voor het gehele gebied meer dan elders normaal interesse hebben. Zo lijkt mij dit te stammen uit de tijd van de druiden, die tijdens hun plechtigheden inderdaad soms geesten opriepen, verschijningen wist te veroorzaken en vele vormen van mediumschap niet slechts nastreefde, maar wel degelijk ook praktisch gebruikte.

Zoals men werkte met offergaven die af waren gestemd op datgene wat men wilde oproepen. Zodat men b.v. de zon een bloedoffer bracht maar de maan gemeenlijk fruit offers. Alleen wanneer zon en maan gelijktijdig geeerd werden -- wat alleen mocht geschieden wanneer beiden gelijktijdig aan de hemel zichtbaar waren -- werd een dubbel bloedoffer gebracht. In dat geval gebruikte men twee plengaltaren in plaats van een enkel bij de plechtigheid.

Tekenen hiervan kunt u nu nog terugvinden in oude tempelcirkels als Stonehenge en anderen die nu nog deels bestaan. En dat de druiden zich buitengewoon goed wisten te orienteren blijkt daar eveneens:

Indien u kijkt hoe in Stonehenge -- als voorbeeld -- de stenen zijn gezet en de altaren staan, maar ook elders beziet hoe de menhir-rijen zijn neergezet en elders de opening in de z.g. bijtringen georiënteerd zijn wordt duidelijk, dat, gezien de grote overeenkomst in richting, de bouwers een zeer behoorlijk begrip van de windstreken moeten hebben bezeten en meesters in orientatie waren, zeker in de tijd waarin zij leefden.

Ik meen dat deze kennis veel zal hebben bijgedragen aan de resultaten van de vroege zeevaart. Legendes als die rond Brendaan zouden wel eens in feite betrekking kunnen hebben op vroege zeevaarders -- en niet een heilige -- die dank zij de kennis die de druiden hen hadden bijgebracht en eventueel werktuigen van hen verkregen in staat waren, zeer verre zeereizen te doen zonder daarbij de kunsten te volgen en toch hun doel redelijk nauwkeurig te bereiken. Iets wat in de dagen voor Christus zeker in dit deel van de wereld iets uitzonderlijks geweest moet zijn.

Wanneer ik probeer een antwoord te vinden op de vraag of zij ook geestelijk belangrijk geweest zijn, sta ik enigszins in dubio: aan de ene kant waren zij dit niet. Veel van hetgeen zij op geestelijk gebied wisten en hebben gedaan was in die dagen in zeer grote delen van Europa gangbaar.

Het aanroepen van natuurgoden, werken met heilige wouden, genezende bomen komt bijna overal voor. Overigens waren de methoden niet bepaald pijnloos, want om als zieke door de spleet van een gespleten wilg te worden gesleurd lijkt mij niet bepaald leuk.

Maar goed. De kentekenen van hun leringen en werkwijzen treffen wij ook overal elders aan. Het werken met stenen, het maken van de heilige cirkels, offerritten komen overal elders eveneens voor, tot in Rusland toe. Zelfs vindt men nog heiden in de buurt van Odessa enkele stenen ringen die nog niet geheel zijn aangetast door de kameraadschappelijk socialistische samenwerking.

Bij de vraag of zij geestelijke een bijzondere betekenis hadden zul je meen ik weer terug moeten vallen op hun oorsprong en het feit dat binnen deze groep een zeer belangrijk deel van de oude kennis der witte- en enige zwarte -- magie bewaard werd.

Daarnaast kan het belangrijk geacht worden, dat zij daarvan een voor Engeland bijzondere vorm wisten te vinden die eerst in het zuiden domineerde, maar langzaam maar zeker tot zelfs in delen van de noordelijke hooglanden aanvaard werd.

Zeker is, dat zij een aantal ritens ontwikkelden waarbij ook een geestelijke inwijding tot de mogelijkheden behoorde. In enkele gevallen dringt zich een vergelijk op met de mitras- inwijdingen, ook al zijn de symbolen wat anders en gebruikt men geheel andere benamingen voor de graden. Maar ook hier gaat het om een gekonfronteerd worden met de natuurelementen, ook hier levert men een strijd met en komt tot een uiteindelijke eenheid in onderwerping aan de zon.

Ik meen dan ook te mogen stellen dat, zo de druiden al een geestelijk bijzondere groep schijnen te vormen, hetgeen zij leren en in praktijk brengen voor een zeer groot deel slechts een weerkaatsing vormt van hetgeen elders eveneens bestaat, terwijl disciplines worden gehanteerd die elders in licht gewijzigde vorm eveneens voorkomen.

Spreek wij b.v. over de cirkel - een door de druiden nogal vaak gehanteerd symbool. dan moeten wij konstateren, dat je die overal elders op de wereld eveneens kunt aantreffen, inclusief de verdeling van de cirkel. Deze tref je niet alleen in engeland aan, maar ook b.v. in de oeral en de kaukasus. In grote delen van noordafrika en zuid azie hanteert men vergelijkbare symbolen.

Om overblijfselen van die oude rit en symbolen te vinden behoeft men heus niet alleen naar engeland te gaan of naar bepaalde delen van b.v. Bretagne. Ook buiten het keltische invloedsgebied blijken symbolen, offerplaa sen en zelfs vergelijkbare rit en overal voor te komen.

In hoeverre dit alles een uitvloeisel is van de atlantische trek blijft mij voorlopig nog een raadsel, maar het is zeker mogelijk dat de leer en praxis voornamelijk zijn verbreid, door de trek die zich langs de kust van noordafrika naar het oosten heeft bewogen om dan deels langs de andere oever van de middellandse zee weer terug te gaan o.m. via een deel van turkije, griekenland, deels aftakende in noordelijke richting, maar uiteindelijk grotendeels terugkerende in westelijke richting en eindigende in bretagne en engeland zelf. Het is zeker denkbaar, dat deze langdurige trek voor de verspreiding aansprakelijk is.

Maar één ding is zeker: de tijd waarin de druiden een grote en erkende organisatie zijn valt lang ná die trek. Zij hanteren dan wel geestelijke machtmiddelen, waaronder een veelvuldig gebruik van suggestie en hypnose, maar ook zaken die berusten op het o. nemen van contact met andere werelden dan de uwe.

Wel meen ik te mogen stellen dat zij de mensheid hebben voorbereid voor ontwikkelingen die elders. mogelijk wel door de snel opkomende kerstening, niet zo snel en bewust aanvaard werden. Zoals door die kerstening ook veel oude en belangrijke kennis en lering in grote delen van de westelijke wereld te loor zijn gegaan.

Ik ben mij er van bewust, dat dit een betrekkelijk oppervlakkig en voornamelijk historisch beeld is. U krijgt echter na de pauze alle gelegenheid tot het stellen van meer specifieke vragen. Zover mij dit op een verantwoorde wijze mogelijk is zal ik daar dan ook op in gaan.

Laat ons echter voor heden eerst volstaan met de stelling: de druiden waren een afgesloten kaste, een priestergemeenschap die verdeeld was in vele rangen en functies. Zij bezat grote politieke macht, beschikte over belangrijke magische kennis en bezat rijkdommen die - voor die tijd altans - onvoorstelbaar en onmetelijk waren.

Na de pauze zal ik u voor een voortzetting van ons contact gaarne weer ontmoeten.

--0--0--0--0--0--0--0--0--

Vrienden, u bent allen gebleven voor het interessantste deel van de avond: het deel waarin ook uzelf aan het woord komt.

Wij zullen beginnen met alles wat schriftelijk is binnen gekomen.

Kunt u nader ingaan op de functie van een heilig woud?

Een heilig woud is allereerst een afgegrensd gebied waarbij de aanwezigheid van bepaalde soorten bomen erg belangrijk is. Elk heilig woud kent drie tot vier z.g. noden of knooppunten.

Elk van deze punten kan voor bepaalde ritën en plechtigheden worden gebruikt, bevat eventueel ook een offersteen. Maar er is altijd één plaats in het wouddie van het hoogste belang is en voor alle belangrijker plechtigheden gebruikt wordt. De andere plaatsen worden gebruikt voor het houden van samenkomsten, onderricht, kleinere magische plechtigheden, terwijl het woud daar omheen vaak wordt gebruikt voor geestelijke oefeningen en meditatieën.

Het woud zelf mag gemeenlijk niet door elken, in ieder geval niet door leken zonder priesterlijke begeleiding, worden betreden en is dan ook van een magische afscherming voorzien. Is dit voldoende?

De keltën zouden slaven van atlantis zijn geweest, Behoren zij tijdens de eerste en de tweede uittocht tot het negroïde ras?

Zij behoorden niet tot het negroïde ras. Oorspronkelijk zijn zij van leventijnse oorsprong. Het is zeer waarschijnlijk dat het merendeel van de tot slaven gewordenen die later de keltën vormen zijn aangevoerd via een havenplaats die in zuid spanje lag en wel in de buurt van het huidige cadiz.

Zij waren gebruid, dus wat donker van huidskleur, maar toch nog blanken. Donker - harig, gedrongen bouw. Zij werden voornamelijk opgeleid tot en gebruikt als krijgers.

Tijdens de eerste uittocht schijnt maar een in verhouding zeer klein deel van hen meegetrokken zijn. De koningen van atlantis - dat waren er nogal wat - waren kennelijk goed voor hun krijgers. Toen de tweede ramp van atlantis werd een gekondigd was hierin kennelijk enige verandering gekomen - mogelijk omdat in die dagen de onderlinge bond van de vorsten reeds verbroken was.

Met deze tweede trek zijn dus zeer vele van deze vechtslaven meegetrokken. Zij vormden zelfs het belangrijkste deel van de beschermers van de trek, zeg maar de enorme karavaan. Men zegt wel dat zij het waren die het eerste troje vernietigden hebben. Al heette die plaats toen nog anders.

Dat het merendeel van deze krijgers later terugkeerde naar het westen staat wel vast. Zij trokken verder door dan de meeste anderen en kwamen terecht in het westelijke deel van engeland zoals wales. Naar het noorden waren zij schijnbaar tevreden met een oprukken tot ongeveer de lijn leeds manchester. Voldoende?

Ik zou iets willen weten over het i.q. van deze mensen toen zij gevangen werden genomen. Volgens Cayce was het een uitermate simpel slag mensen dat gevangen genomen werd.

Dat ligt er voornamelijk aan wat u een simpele mens noemt. Een eenvoudig mens is vaak wijzer dan een geleerde. Wilt u echter uitgaan van het i.q. dat in feite kennis peil en combinatievermogen meet, dan kan worden gesteld: Stel je de norm van de atlantiërs op 100 dan lag de norm voor de elite tussen 110 en 115. Dat van een gemiddelde kelt lag dan rond 75, in ieder geval tussen de 65 en de 80.

Dit is echter een beoordeling alleen op grond van aanwezige kennis en mentale prestatie. Maat dit verandert snel tijdens hun slaaf zijn. Vooral degenen die leefden in de derde ring van een grote stad hebben wel zeer veel bijgeleerd.

U kunt aannemen dat zij zeker ten tijde van de tweede trek in i.q. vergelijkbaar waren met de norm van de eenvoudige atlanten terwijl meerderen onder hen gelijk kwamen aan of zelfs hoger gewaardeerd moesten worden dan de betere atlanten.

x Wanneer moeten de grote atlantische migraties hebben plaats gevonden?

- Er zijn bij ons experts op het gebied van atlantis die daarvoor precieze data geven. Mijn kennis is echter beperkt. Na ik meen vindt de eerste trek rond 10.000 jaren geleden plaats en lag de tweede trek in tijd veel dichterbij het heden, vermoedelijk rond 8.000 jaren. Tot mijn spijt beschik ik niet over mogelijkheden waardoor ik u meer exacte data kan verschaffen op dit ogenblik.

x Kunt u ook zeggen waar de naam druiden vandaan komt?

- Ik vermoed het volgende: de hoofdgod of beter nog de bezielende geest - vaak gezien als een triade - die in atlantis werd aangeroepen werd wel aangeduid met de term djwruj. Dit werd door de slaven kennelijk vereenvoudigd, want zij duiden deze macht aan als droe, djoe of drô.

De priesters vertegenwoordigden deze machten. Men kan hen dus de mannen van droe noemen. Wat dan verbasterd kan zijn tot druiden. Zeker in het begin gebruikte men dergelijke aanduidingen vooral voor magiers. Wanneer eenmaal een priesterschap ontstaat lijkt het mij bijna onvermijdelijk, dat deze aanduiding dan op hen allen gaat slaan. Over verdere gegevens beschik ik helaas niet.

x Wanneer en waardoor zijn de druiden verdwenen?

- Zij zijn voornamelijk verdwenen, altans uit het openbaar, door vervolgingen die zij hebben ondergaan. De meesten onder hen waren actieve tegenstanders van de romeinen, die onder hen dan ook heel aardig hebben huisgehouden.

Een deel van hen verborg zich in moerassen of vluchtte naar de hooglanden - waar de romeinen nooit gekomen zijn. Een ander deel vluchtte naar ierland. De discipline en samenhang viel grotendeels reeds toen weg.

Het aantal priesters dat in engeland overbleef en later daar weer actief was vormde maar een klein deel van de oorspronkelijke kaste. Dan volgt de kerstening. Zij worden wederom vervolgd. Er worden door vorsten nogal wat nederlagen geleden en ook dit wordt aan de plaatselijke druiden gewroken.

Wat overbleef dook onder. De verstandigsten onder hen werden later christelijke priesters, die echter een deel van hun oude praktijken heimelijk in ere hielden.

x Er heerst wel eens enige verwarring: de kelten kwamen tot in denemarken voor. Maar al waren dat kelten, zij hadden daarom nog geen druiden.

- De druiden vormden een priesterkaste die zich eerst ontwikkelde in een bepaalde omgeving en een beperkt - eiland - gebied. Hun eerste macht en ontwikkeling kwam tot stand in zuidelijk engeland. Door hun organisatie hebben zij later hun invloed uitgebreid en werkten zij in b.v. bretagne, terwijl zij invloed en macht hadden langs de gehele zuidelijke kusten van europa tot aan portugal.

De basis van kennis en magie echter was ook in andere gebieden te vinden. Men kan zeggen, dat het merendeel van de germaanse stammen een vergelijkbaar geloof en vaak vergelijkbare praktijken kenden - zelfs in nederland, duitsland, enkele delen van frankrijk, maar ook noordelijk in denemarken en zuidelijker delen van noorwegen.

In zweden zijn zij minder sterk omdat hier geloofswaarden vaneen andere kultus heersen die verwant is aan het sterk afwijkende geloof en denken zoals dit in finland voorkomt.

Beziet u dit alles zo eens, dan valt op dat er veel leerstelligheden vergelijkbaar zijn, maar dat de praxis verschilt. Wat dan weer tot de konklusie voert dat er wel degelijk een verschil is tussen de druïden en de wijze mannen van de noords-germaanse rassen.

x Wanneer u spreekt over de keltten als afkomstig uit atlantis is dit dan het platonische atlantis van rond 9000 v. chr. of een ander? Waar lag in dit geval dat atlantis en in welke tijd bestond het?

- Het platonische atlantis is in feite een sociaal-politiek demonstratie verhaal. Het beschreven rijk heeft dus niet volledig zo bestaan. Maar een deel van de gegevens die in de samenspraken van plato voorkomen waren ongeveer waar.

Zo hadden de steden die tot dit rijk behoorden inderdaad een indeling in drie tot zeven cirkels, waarbij de middelste cirkel inderdaad een paleis en een tempel bevatten. Het was een eilandenrijk.

Wil je het punt het dichtst bij europa aangeven - waar het dus a.h.w. begon, - zo kan men het eenvoudigst dit aanduiden door te stellen dat dit ongeveer op 0° graad 0 lag: op het punt dus waar de evenaar de meridiaan van greenwich kruist.

Hier waren enkele tot atlantis behorende kleinere eilanden gelegen. Het gehele rijk bestond uit een aantal grotere en vele kleinere eilanden. Toppen daarvan steken zelfs nu nog boven de atlantische oceaan uit.

Zoudt u een lijn willen trekken om daarmee de ongeveer middellijn door dit rijk aan te geven, dan kunt u het beste uitgaan van de straat van gibraltar en een lijn trekken die eindigt bij het eilandje San fernando de prahaho(?). U hebt dan een lijn waarlangs - maar niet waarop - in de glorie-dagen van het rijk - een zeventiental grotere eilanden lagen, terwijl er bovendien nog een 34 a 35 kleinere eilanden waren.

De onderlinge afstand tussen die eilanden was zelden zeer groot, de gemiddelde straat tussen hen had een breedte van 10 tot 15 zeemijlen. Voldoende?

x In engeland bevindt zich een grote steencirkel met twee cirkels daarbinnen. Hij bestond uit 700 stenen en dateert uit ongeveer 2800 v. chr. Is deze in verband te brengen met de druïden of met een vroeger volk?

- Ik meen dat u hier reeds van zeer vroege druïdische invloeden kunt spreken. Dergelijke cirkels werden voor magische activiteiten vaak gebruikt terwijl de grootste "tempels" bestonden uit een verdiepte cirkel, een verhoogde cirkel van aarde en daar binnen een stenen cirkel.

Citrkels binnen deze laatste aangebracht grenzen offerplaatsen af. Het zijn brandpunten in het geheel, waarop bepaalde riten worden voltrokken. M.i. zoudt u binnen die kleine cirkels nog altaarstenen moeten aantreffen indien dezen altans niet voor een ander gebruik later verwijderd werden. Voldoende?

x Er bevinden zich hier stenen die veel zwaarder zijn dan die welke men in stonehenge aantreft.

- Er is iets, wat de moderne tijd niet begrijpt maar de ouden zeer goed beseften: dat je ook zeer zware lasten met veel geduld en veel mankracht zeer goed en zelfs over grote afstanden kunnen worden verschoven.

Terwijl enige kennis van evenwichten het je met veel mankracht ook zonder meer mogelijk maakt, zeer zware stenen op te richten door gebruik te maken van daartoe opgeworpen aarden terpen. Meerdere van dergelijke stenen kan men met deze techniek zelfs nog afdekken.

x Vlak bij de steencirkel van Avesbury vindt men een grote kunstmatige heuvel, ongeveer 40 m. hoog. Opgravingen brachten niets aan het licht omtrent reden en wijze van bouwen. Waartoe diende deze heuvel die ook rond 2800 v. chr. werd gebouwd?

= Zeer waarschijnlijk is dit een z.g. priesterheuvel geweest waar hoogwaardigheidsbekleders zich voor hun oefeningen of om in veiligheid te komen konden terugtrekken. In het laatste geval was de heuvel een vesting.

Een dergelijke heuvel was altijd mede een symbool van macht. Een teken van die macht werd daarop soms aangebracht. Veelvoorkomend onder deze tekenen waren de geit, het paard, de haan en een soort kruis dat nog het meest doet denken aan het oude ierse kruis.

x Wat was de betekenis van afbeeldingen van paarden en mensen op de Engelse krijtheuvels?

- Tendele heb ik dit reeds beantwoord. Om het beter te begrijpen moet u denken aan de oudste regel van de magie: beeld en wezen kunnen onder omstandigheden identiek zijn.

Wanneer je een afbeelding maakt van iets wat een goddelijke of bovennatuurlijke betekenis heeft, wil je dit goddelijke natuurlijk mede uitbeelden. Daarom koos men vaak voor bijzonder grote tekeningen. Deze werden dan gebruikt om de kracht van de god of bepaalde grote geesten bij voortdurend op te roepen en a.h.w. te hechten aan die plaats.

Door dan een dergelijke tekening voortdurend ritueel te vernieuwen - het opnieuw juist aanbrengen van stenen, uitdiepen van lijnen e.d. - bracht men elke keer weer een hernieuwd en dus weer intens contact met deze kracht tot stand.

De bedoeling verschilt niet zoveel van die welke voerde tot al jachttekeningen van de Neanderthalers, die het dier uitbeelden omdat zij bij de jacht juist dit dier hopen buit te kunnen maken.

x Tot voor kort of zelfs nu nog gaan bewoners die dicht bij dergelijke tekeningen gevestigd zijn eens per jaar de tekening schoonmaken.

- dit zal denk ik eerder een uitvloeisel van de Engelse voorliefde voor traditie zijn. Ik kan niet aannemen, dat de oude magische bedoeling nog een grote rol speelt of dat men nog steeds de oude magische litanien tijdens dit werken opzegt.

x Zijn er belangrijke contacten geweest tussen de cultuur van de druiden en het oude Egypte, c.q. India. Zo ja, van welke aard waren die contacten en in welke periode vonden zij plaats?

- Er zijn inderdaad wel verbindingslijnen te vinden, altans beïnvloedingen van de druiden door zaken die in geheel andere streken gebeurden.

Het is aan te nemen dat de voornaamste van deze beïnvloedingen stammen uit de Atlantische periode en kort daarna. Atlantis kende vele nederzettingen op het vaste land, zelfs in Brazilië en het noordelijke Andesgebergte enerzijds tot aan de andere kant een nederzetting in het gebied van Eufraat en Tigris. Sommigen nemen zelfs aan dat in de hoogtijdagen van macht de invloed tot in het gebied van de heilige Ganges gereikt zou hebben. Persoonlijk kan ik dit niet onderschrijven. Ik weet er eenvoudig te weinig van.

Wanneer al deze culturen met elkaar in relatie staan, ook al is het hoofddoel mogelijk ruilhandel, is er sprake van uitwisseling van gegevens en is het overnemen van denkwijzen, symbolen e.d. of bepaalde gebruiken denkbaar. Bij een dergelijk contact is een wederkerige beïnvloeding bijna niet te vernijden.

Zelfs de druiden kunnen dan niet vermijden dat bij het volk en ook in religieuze praktijken zaken een rol gaan spelen die in feite van elders overgewaaid zijn. Iets waarop ik in mijn inleiding reeds overzinspeelde.

x Is er een direkte relatie tussen de oude druiden kultus en kultuur en de latere europeesche alchemisten? Was er een directe kennisoverdracht? Zo ja, hoe vindt deze plaats?

- Zoudt u stellen: sommige alchemisten, zo zou ik dit wel met u eens kunnen zijn. Maar de feitelijke alchemie, reeds voor zij die naam draagt, stamt in feite uit egypte. Zij heeft daar niet direct te maken met het maken van goud, maar ondermeer met het maken van kohl e.d. Kosmetica dus. Je zoudt kunnen zeggen dat de eerste alchemist in feite een soort prehistorische Helena Rubinstein was.

De tradities van de alchemisten worden deels overgenomen door arabische en moorse volkeren. Zij beïnvloeden, mogelijk via cyprus, de denkwijze van europeesche filosofen. Reeds rond Jezus geboorte begint ook hier nu praktisch onderzoek dat, nadat het christendom overheersend werd eerst de huidige opvatting van alchemie benadert.

Zoals u bemerkt is er hier dus sprake van een direkte lijn van het nabije oosten via de griekse kultuur. Van hier gaat de leer verder naar italie. Van hieruit worden belangrijke geschriften overgebracht naar parijs - ik meen door of onder frans de eerste.

Vanuit het parijs van de 12e eeuw worden de leringen dan verder verbreid. Ook het kabbalisme maakt opgang. Het geheel resulteert in een school van kabbalistische alchemisten die enige tijd in de buurt van hamburg zetelt.

Op het geheel is er dus geen sprake van een direkte invloed als door u bedoeld. Maar dan blijkt dat bepaalde druidische overleveringen van belang zijn geweest bij de verdere ontwikkeling van bepaalde alchemisten in engeland. Zelfs Roger Bacon schijnt door deze gegevens mede beïnvloed te zijn.

Je kunt dus niet stellen dat de alchemie mede voortkomt uit het druidische denken. Wel kan gesteld worden dat delen van het druidische denken plus praxis zoveel vergelijkbare waarden bevatten dat zij voor de alchemisten die tot die leringen of delen daarvan toegang hadden van groot belang waren en mede hun werkwijze hebben beïnvloed.

x Hoe verhielden de barden zich tot de druiden? Waren onder de barden werkelijk grote ingewijden?

- De echte barden waren druiden. Wel werden sommige zangers aan b.v. een hof verkeerdelijk als bard of skald aangeduid, maar dezen beschikten dan niet over de vrijheden, de kennis en mogelijkheden van de druidische barden.

De barden waren een soort kaste binnen de druidische organisatie en algemene kaste. Of onder hen ook grote ingewijden voorkwamen? Aan enkele van hun liederen zou je dit wel veronderstellen. Aan de andere kant had de bard als leraar en zanger wel toegang tot de historische gegevens van de orde, maar werd hij niet direct betrokken in de magie anders dan in verband met de vormgeving van inkantaties e.d.

Vandaar mijn mening dat, zo er al grotere ingewijden onder hen geweest zijn, wat nooit geheel uit te sluiten is, het er toch ten hoogste enkele zijn geweest en zeker niet vele.

x Hoe werden lichamelijke en psychische ziekten behandeld? Volgens welke methodieken?

- De meeste ziekten werden behandeld middels kruidkunde. Er werden dus voornamelijk aftreksels en breien van bladeren en kruiden gebruikt.

Er bestond een bezweringsmagie. Ziekten, vooral psychische, werden volgens deze bezweringsmagie aangepakt. Je kunt zeggen dat de benadering van de zieke uitermate suggestief werkte.

Opvallend is verder een bij de druiden voorkomend gebruik dat wij ook aan treffen in het oude babylon: een assistent van degene die de riten zal volbrengen eerst eens gaat praten met de patient en diens omgeving en zo de nodige gegevens reeds inwint en zelfs bepaalde psychologische achtergronden enigszins nagaat die van belang kunnen zijn bij de behandeling.

Het is denkbaar dat de feitelijke genezer - soms ook een bard, want barden waren soms tevens genezers - dus reeds geïnformeerd was over de kwaal, klachten en mogelijke achtergronden en hun recepturen en optreden dus aanpasten aan door anderen voor hen ingewonnen gegevens. Voldoende?

x Kunt u nog iets naders zeggen over de kosmologie van de druiden?

- De hemel is bewoond. Dit is een heel belangrijk punt daarin. Er zijn de "verre" hemelen en er zijn de dichtbijzijnde hemelen.

In de dichtst bijzijnde hemelen wonen de goden, die dus kennelijk natuurgoden zijn. Zij leven in de atmosfeer. In de verre hemelen wonen o.m. zon en maan. Kennelijk gaat hier hierbij dus om de sterren.

Het ontstaan van de aarde zou plaats gevonden hebben vanuit een fel vuur, een soort explosie a.h.w. Hun beeld van die aarde is minder fantastisch dan bij velen uit hun tijd, maar zij zien de aarde nog steeds als plat.

Volgens heb is het een soort ronde koek. Over de vraag hoe het water van de zeeën daarop kan blijven staan is kennelijk een vraag waarover niemand zich druk maakt. Zij beschouwen hun eigen gebied als iets wat ligt tussen de normale wereld van de mensen en de afgrond aan het einde van de oceaan, waar tevens de wereld der doden begint.

In de mens zien zij een leven dat op grond van verdiensten of magische ingrepen kan blijven voortbestaan. Degenen die niet aan de voorwaarden kunnen voldoen verdwijnen, worden opgenomen in de natuur en vervormd tot ander leven. Dit zijn slechts enkele gegevens.

x Hebben zij in die tijd ook wel eens contact gehad met ruimtevaarders?

- Er zijn zover mij bekend geen directe kontakten met ruimtevaarders geweest in de orde der druiden. Wel is aan te nemen dat in de tijd van zeg rond 7000 v. chr tot ongeveer 1500 v. chr. een aantal ruimtevaarders meerdere malen op aarde is geland. Enkele gegevens zijn hieromtrent beschikbaar, maar ook menselijke overlevering en schijnen dit te bevestigen.

Er is echter geen enkel bewijs te vinden voor een contact tussen ruimtevaarders en de orde der druiden, zo min als een dergelijk bewijs bestaat dat ruimtevaarders het prototype zijn geweest van azteekse en tolteekse goden.

Men kan dit alles wel stellen en zelfs aannemelijk maken, maar enige zekerheid daarover bestaat niet. En zover ik de tijd heb nagezocht heb ik ook geen gegevens die hierop duiden ontdekt.

Is dit voldoende?

x De druiden waren magiers die uitgingen van het toevoegen van vuur aan bepaalde voorwerpen of stoffen. Wat was de betekenis van het vuur?

- Vuur is het beeld van de krachten van het leven, het beeld van de zon. Het is de kracht die reinigt en verteert, maar ook de kracht die nieuwe krachten van leven kan oproepen en zo bezieling tot stand kan brengen.

Voldoende?

x Kunt u een praktisch voorbeeld geven hoe dit in die tijd toe-
gepast werd?

- Een typisch voorbeeld van deze gebruiken is de wijze waarop de-
genen die wilden huwen te samen door het vuur sprongen. Dit bestaat
nu nog wel. Oorspronkelijk betekende het een magische reinigen van
al wat hen aankeefde, een hen bevrijden van oude banden en geven van
de krachten van een nieuw leven opdat de nieuwe band juist kon
worden gesloten.

Een ander voorbeeld: bij bepaalde kwalen werd vuur gebruikt
en rook - het verbran-den van kruiden. Men tilde de patient over dit
rokende vuur. Hetwelk een soort reinigingsprocedure betekende.

Ik wil bij dit alles echter wel aantekenen, dat bij genezing
zowel als bij meer sociale ritën ook water vaak een rol speelde. Het
is dan ook onjuist aan te nemen dat de druiden vooraanbidders waren
of zelfs maar, dat vuur hun enige of voornaamste magische instrument
was.

x Gebruikten zij bepaalde concentraties om het vuur te wekken
of moeten zeggen dat een jezelf plaats in de emotionale sfeer het
vuur was?

- Er zijn verhalen over magiers onder de druiden die alleen
keken naar een hoopje stro en hout, dat dan automatisch ontbrandde.
Of zij daar dan eerst wat natgemaakte fosfor hadden gedeponerd is
niet met zekerheid bekend, maar niet ondenkbaar.

In ieder geval werd bij bepaalde ritën het vuur dus letter-
lijk "opgewekt". Daarnaast bestaan verleveringen omtrent de wijze
waarop de mens het vuur in zich opwekt. Het geheel herinnert aan
het slangenvuur, zoals dit vdoor bepaalde oosterse sekten opgewekt
wordt,

Ten laatste spreekt men ook nog wel eens over een geestelijk
vuur. Dit schijnt een toestand te zijn waarin men zich opgenomen gevoelt
in een enorme gloed, waaruit men innerlijk gelouterd en gereinigd
te voorschijn komt en waardoor men in staat zou worden gesteld "de
stemmen van de natuur te horen en te verstaan". Ik neem aan dat men
hiermede een vereenzelviging met de natuur bedoelt waardoor de
eigenschappen daarvan voor de persoon opeens geheel kenbaar en later
ook bruikbaar werden. Voldoende?

x Gebruikten de druiden vormen van trance dansen?

- Zover mij bekend maakten zij geen gebruik van trancedansen
in de zin waarin u dit woord hanteert - daarbij denkende aan bepaalde
fakir-praktijken, de dansende derwischen e.d.

Zij maakten wel gebruik van overigens nogal statige dansen
die echter voortdurend werden onderbroken door en afgewisseld met
allerhande recitatieven en gezangen.

In dit geheel is de dans op zich niet zo belangrijk dat je
kunt spreken van trance dansen. Er waren echter plechtgheden waardoor
degene die er geheel in op wist te gaan, een verruiming van zijn bewust-
zijn kon beleven. Tijdelijk werd dan de wereld voor zo iemand minder
belangrijk. Men zou dit tegenwoordig een lichte verhoging van de be-
wustzijnsdrempel noemen, voerend tot een besef van normaal niet
gekonstateerde waarden, inhouden en betekenissen.

x Hoe kwamen de druiden tot beheersing van het weer? Zijn hun
werkwijzen ook nu nog bruikbaar?

- U moet zeker binnenkort met vakantie. Er werden verschillende
methoden gebruikt. Over het algemeen werden voor het oproepen van regen
of vochtigheid rookoffers gebruikt.

Het opwekken van storm en wind vindt plaats door bepaalde gezangen, vergezeld door het blazen op horens. Voor het oproepen van de zon werd echter een vuur ontstoken waaromheen men zich in een statige processie bewoog.

Aangezien u geen van deze praktijken geheel alleen zoudt kunnen volvoeren, zult u er niet veel aan hebben. Ik wil u er echter op wijzen dat men in uw dagen ook wel degelijk enige mate van beheersing van het weer bereikt heeft.

Men kan b.v. regenwolken "inzaaien" door hetzij verbranding van bepaalde stoffen danwel door het uitstrooien middels vliegtuigen boben wolken van droog ijs e.d. Verder is men bezig ook op andere wijzen - voornamelijk electronisch, cyclonale en anticyclonale tendenzen in de atmosfeer in zbaan te wijzigen. Dit berust voornamelijk op een beheersen van statische samenhangen binnen de atmosfeer.

Er bestaan dus ook in uw dagen wel degelijk soortgelijke procedé's. Of de oude magische ritën in vergelijk beter waren weet ik niet. Wel weet ik, dat men daarmede alleen kon slagen ten gevolge van een enorme concentratie gevolgd door het uitstralen vaneen zeer grote wilskracht. Dit dus samengaande met bepaalde rituelen en handelingen.

x Hoe verliep een geestelijke inwijdingsrite? Wat leerde men de leerling stap voor stap en wat moets hij ondergaan?

- Wat de leerling leerde stap voor stap was o.m. rekenen - tellen - kruidkunde, vaak het gebruik van beperkte schriftvormen. Eerst wanneer men daarin voldoende bekwaamheid ontwikkeld had werd men ondergebracht in een groep die in afzondering - gemeenlijk binnen een van de heilige wouden, ontberingen en bepaalde geestelijke belevingen moets ondergaan.

De belevingen werden overigens gesuggereerd door de hen begeleidende priester. He doel hiervan was o.m. zich paranormale kwaliteiten te laten manifesteren en daarnaast om het geloof van de leerling zodanig te verdiepen dat deze de orde geheel zou zijn toegewijd wanneer hij eenmaal zijn leerlingschap voor een als vol lid dienstbaar zijn in de orde zou verwisselen.

x Hoe werkten de druiden magische met de vier elementen? Op welke wijze waren dezen geïntegreerd in hun ritën?

- Geen komentaar. Wanneer ik op deze vraag ernstig inga geef ik u tips die u verkeerd zoudt kunnen begrijpen. Wat gevaarlijk zou kunnen worden.

x Welke andere attributen gebruiken de druiden behalve het snoeimes?

- Behalve het snoeimes of sikkel werden gebruikt: bekers - eerst gemaakt uit bepaalde soorten hout, later ook wel gegoten uit metaal. Ketels. Een nap, vervaardigd uit steen, later ook wel uit gebakken klei. Roeden van verschillende struiken en bomen, waarbij vooral hazelaar eik, misletoe en beuk een grote rol speelden.

In bepaalde gevallen verder een soort bezem of borstel vervaardigd door het samenbinden van een aantal roeden. Hierbij werd ook gebruik gemaakt van elzen en wilgen tenen.

Ver er gebruikte men z.g. heilige stenen, vooral wanneer offers moesten worden gebracht. Ook de hoofdtooi was erg belangrijk omdat hierop vaak symbolen werden aangebracht - gegoten of handgesneden - samenhangende met de krachten die de magiers beheerste of pretendeerde te beheersen en gelijktijdig, te samen met de vercierselen van zijn staf, zijn rang weerspiegelden.

x Wat betekenden de zon en de maan in het magische denken van de druiden?

- De zon is de kracht van het leven, heerser van de dood, gever van leven en beheerser van het vuur. De maan is de zachte zuster. Zij geeft verkoeling en adem, vergroot de vruchtbaarheid en doet de oogst rijpen.

x Ken den de druiden een vorm van astrologie? Hoe werd deze bedreven?

- De druiden kenden enige overleveringen omtrent hemelschrift. Ik weet echter niet, of je dit nu wel astrologie moogt noemen. Zij namen aan dat in de verschuivingen van de sterren, vooral kort boven de horizon, kon worden afgelezen welke wil en kracht van de goden op een bepaald ogenblik werkzaam zouden zijn.

Daarnaast bestond enig - maar zeer beperkt - begrip omtrent de werking van en relatie tussen zon en maan. Zons en maansverduisteringen waren voor hen zeer belangrijk. Zij registreerden dezen en konden deze dan ook vaak ongeveer voorspellen. Voldoende?

x Kunt u in het kort iets zeggen over de belangrijke geestelijke bijeenkomsten?

- Welke bedoelt u? (Midzomer). Samenkomsten in de "tempels". Voorname leken worden toegelaten tot aan de rand van de binnenste cirkel. Zijn er menhir of zuilen begrenzingen, dan mogen zij wel achter deze zuilen staan, niet daartussen.

Belangrijk is de optocht, een soort processie. Hierbij trekken de druiden onder zang en aanroeping een aantal malen - meestal zeven malen - langs de binnengrens van de cirkel. Magische liederen worden gezongen.

Daarna worden de offerplaatsen door daarvoor aangewezen accolieten voorbereid. De offers worden eveneens, maar tussen tweede en derde cirkel, voorbereid en daarna op het meest zuidelijke punt de binnenste cirkel binnengebracht.

Door de noordelijke poort treden nu profeten - veelal 3 in getal - binnen. Hun roeden opheffende roepen zij krachten aan en voorspellen de betekenis van de aanwezigheid van deze krachten, eventueel aangevuld met meer specifieke gegevens omtrent toekomstige gebeurtenissen.

Daarna treedt een stilte in, waarin alleen zo nu en dan klanken van voornamelijk blaasinstrumenten hoorbaar zijn. Er is gemurmel van aanwezigen die te samen met hun priesters een bepaald gebed - of formule - opzeggen.

Dan verheft eerst de priester aan het noordelijke altaar zijn stem. Hij roept de krachten van het leven aan, dankt voor verkregen vruchtbaarheid. Hij brengt een offer van veldvruchten, soms aangevuld met takken van bepaalde bomen en bloemen. Dezen worden door vuur geofferd.

Daarna wordt de zon aangeroepen. Dit gebeurt wanneer haar licht op een bepaalde wijze het altaar beroert. Hier wordt dan een bloedoffer gebracht. Het bloed daarvan moet blijven staan in een uitholling in de offersteen. Het lichaam zelf wordt verwijderd.

Men "zendt nu de geest naar de zon" opdat de zon genadig moge zijn en haar krachten zal verlenen aan allen die aanwezig zijn en natuurlijk in de allereerste plaats aan de priesters.

Dan volgen vaak tussen beide altaren nog enkele magische rituelen waarbij vooral de lange of knopstaf die de voornaamste druiden altijd plegen te dragen op een ritmische wijze rondgezwaid worden. De opstelling mijdt hier de cirkelvorm. Men begint met een vierkant en eindigt - indien voldoende deelnemers aanwezig zijn - gemeenlijk met een ster, ook wel een soort kruisvorm.

Is de bezwering ten einde zo begeven zich de beide offeraars

zich van het altaar naar de groep, nemen in het midden van de figuur plaats en roepen een aantal goden middels magische formules aan.

Men neemt aan, dat hier dan een bijzonder groot magische werking plaats vindt. Daarna verlaten de druiden de binnenste cirkel en worden nu door degenen die rond de eerste cirkel en vaak ook zelfs door degenen die binnen de tweede cirkel staan met allerhande gaven bedacht. Zij trekken zich nogmaals in de binnenste cirkel terug waarop zij met een maaltijd - veelal ook met meer dan voldoende mede - hun medewerking aan de plechtigheid besluiten.

Aan welke disciplinen onderwierpen de druiden zich?

Dit was sterk afhankelijk van het beroep, de taak, die zij hadden gekozen. De belangrijkste regels voor allen die tot de kringen van min of meer ingewijden behoorden luiden: Geheimen van de druiden mogen nooit aan buitenstaanders worden meegedeeld. In de latere tijd goldt verder: alle vriendschappen, huwelijken en andere relaties mogen alleen t.a.v. leden van de orde bestaan. Een buitenstaander kan nooit meer dan een bekende zijn en zeker geen vriend of iemand waaraan je persoonlijk verplichtingen hebt. Verplichtingen op welk gebied dan ook mogen alleen worden aangegaan nadat de gemeenschap waartoe je behoort dezen heeft goedgekeurd en zo dezen tot de hare heeft gemaakt.

Verder goldt: alle bezittingen zijn gemeenschappelijk, maar een ieder registreert en behoudt wat hij heeft en mag die gebruiken zoals hij wil mits hij op afroep alles zonder meer zal afstaan.

Buiten deze algemene regels waren er magische disciplinen van verschillende aard die bovendien in verschillende delen van het land vaak weer enigszins anders verlopen.

Verder bestonden z.g. herinneringscursussen. Kinderen begonnen hier aan wanneer zij rond 5 a 6 jaren waren. Men krijgt dan steeds weer dezelfde verhalen te horen en leert zo een grote reeks van overleveringen e.d. uit het hoofd.

Kinderen die alles onthouden zijn rond 14 a 15 jaren oud en worden beschouwd als in staat voortaan als druide te werken. Wel worden hen eerst nog een aantal proeven opgelegd - examens afgenomen zouden kunnen stellen - en volgt een training in afzondering.

Algemeen gesteld kan worden aangenomen, dat de disciplinen vooral sociaal van betekenis waren, terwijl de verschillende groepen voor hun leden nog weer eigen disciplinen hanteren en welvoor elke opleiding een andere discipline.

Wat kunnen wij op geestelijk gebied van de druiden leren?

Moeilijk in kortere vorm te geven. Maar indien ik u in eigen woorden enkele lessen mag aanbieden: Besef dat een mens die slaaf is van zichzelf geen meester over anderen kan zijn.

Macht betekent verantwoordelijkheid. Degeen die macht bezit zal deze alleen kunnen en mogen uitoefenen wanneer hij daartoe de goederting weet te verwerven van alle leden van de gemeenschap.

De krachten die je aanroept zijn levende krachten. Je dient echter eerst innerlijk een levende kracht te kennen voor je met de levende krachten (van de natuur) kunt spreken.

De laatste regels is misschien nog wel de belangrijkste: De aarde is niet van ons, wij zijn van de aarde. Daarom hebben wij de taak de aarde te beschermen en te behoeden opdat zij op haar beurt ons moge voeden en behoeden.

Deze regels zouden u zonder meer van de druiden over kunnen nemen. De meesten lijken mij ook vandaag de dag nog toepasselijk. Nog verdere vragen?

Geen? Dan vrienden, ga ik nu afsluiten. Ik heb met veel moeite mijn neiging om vele anecdoten aan mijn lezing toe te voegen onderdrukt, dit omdat ik aannam dat u uw eigen vragen belangrijker zoudt vinden dande zaken die ik in het verleden grappig heb gevonden.

Toch heb ik getracht u een redelijk beeld te geven van de druiden. Niet in de eerste plaats als een magische discipline- ofschoon magie van hun werken deel uitmaakte - maar als dat wat zij werkelijk waren:

Een soort kerkelijk rijk, dat de wereldlijke machthebbers voor een groot gedeelte wist te domineren, te overheersen. Daarnaast wilde ik u hen schetsen als een gemeenschap waarin juist het naleven van strikte orderegels en het bewaren van een strikte samenhang naar buiten toe dingen voor hen mogelijk maakten die anders in hun tijd niet bereikbaar schenen.

Bij het beantwoorden van uw vragen ben ik zo goed mogelijk ingegaan op al datgene wat u wilde weten. U bent mogelijk hier en daar in uw verwachtingen teleurgesteld. Maar vergeet daarbij één ding niet:

De druiden waren dan wel niet zo dom dat zij in uw huidige i.q. test beneden de 100 zouden liggen. Het gemiddelde lag iets daar boven terwijl enkele uitschieters mogelijk na enige studie wel 180 zouden kunnen halen.

Maar zij leefden in een andere tijd, een tijd waarin de gemiddelde kennis heel ver achterbleef bij alles, wat u in deze dagen als vanzelfsprekend beschouwt.

Zeker, op hun simpele wijze waren zij o.m. in staat het weer te beïnvloeden, krachten op te roepen, vuren te doen doven of feller te doen branden. Wat hun magie betreft heb ik u echter geen bruikbare aanwijzingen willen geven.

Beseef dat vele van hun "recepten" zo eenvoudig lijken dat iedereen in uw dagen zou menen dezen wel eens te kunnen proberen. Daar zij echter allen geestelijke danwel psychische krachten in het geweer doen komen die u niet voldoende kent en niet kunt beheersen zouden de gevolgen van dergelijke experimenten onvoorzienbaar zijn. Ik achtte het daarom meer verantwoord op bepaalde vragen niet te ver in te gaan.

Ten laatste: probeer niet de wijsheid van de druiden in uw tijd te beleven. Het heeft weinig zin terug te streven naar een verleden. Probeer in uw eigen tijd de krachten die in u leven, gericht op die tijd met haar waarden, tot uiting te doen komen.

Dat is dan wel geen "oude magie", maar het is wel het beste wat u kunt doen, maakt u tot een waar mens. Het maakt u tot een mens die in een steeds juister begrip van medemenselijkheid dienstbaar kan zijn aan zijn gemeenschap.

Want indien er één ding is wat wij altijd weer moeten leren zo is dit wel, dat wij nimmer iets kunnen betekenen wanneer wij niet eerst ondergeschikt en dienstbaar trachten te zijn aan de wereld om ons heen. Zodra wij trachten haar te beheersen gaan wij aan onszelf of aan die wereld ten gronde.

Ik hoop, dat u mij deze kleine fillipica niet kwalijk neemt. Ik ben hiermede aan het einde gekomen van de mij gestelde taak. Rest mij nog u te danken voor uw aandacht

Goeden avond.

d.d. 13 juli 1984

(tekst waar nodig geredigeerd, vragen bekort.)